

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatului Paraico Artiom prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Paraico Artiom Xxxx, născut la xxxxxx, originar din or. xxxx, str. xxxx și domiciliat temporar în mun. xxxx, str. xxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.10.2014 – 10.01.2019 (prima instanță);
2. 04.03.2020 – 23.09.2020 (instanța de apel);
3. 12.02.2021 – 23.03.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2019, Paraico Artiom a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare;
- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Paraico Artiom i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei stabilite a fost inclusă parțial durata pedepsei executate, stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 04 martie 2016 și încheierea judecătoriei Orhei din 23 februarie 2017, stabilindu-i lui Paraico Artiom pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate o pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare.

Prin aceeași sentință, au fost recunoscuți vinovați și condamnați Roșca Nicolae și Fugari Samir, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

De asemenea, prin sentință a fost dispusă încasarea de la Paraico Artiom, Roșca Nicolae și Fugari Samir în beneficiul lui Neruh Serghei, în mod solidar, prejudiciul material în mărime de 62614 lei 72 bani.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Paraico Artiom împreună cu Fugari Samir și minorul Roșca Nicolae, la data de 08 iulie 2014, ora 01:30, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, repartizând în prealabil rolurile între ei, s-au deplasat spre casa de locuit situată pe adresa: mun. xxxxx, str. xxxxxxxx. Acolo, Fugari Samir și Roșca Nicolae, prin ușa de intrare care era descuiată, au pătruns în casa de locuit, ce aparține lui Șișancov Oleg, iar Paraico Artiom a rămas în stradă pentru a-i preveni despre apariția cărorva persoane. Aflându-se la etajul 1 al casei de locuit, Fugari Samir împreună cu Roșca Nicolae au sustras un laptop de model "Sony Vayo" la preț de 5000 lei, telefon mobil de model "Nokia 105" cu IMEI 358988052047515 în care era introdusă cartela sim 068811129 la preț de 599 lei, bani în sumă de 600 lei și 150 euro, care conform datelor BNM constituie suma de 2868,68 lei, după care, împreună cu Paraico Artiom, au părăsit casa de locuit și s-au ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Șișancov Oleg o daună în proporții considerabile în valoare de 9067,68 lei.

Ulterior, Paraico Artiom a vândut laptop-ul de model "Sony Vayo" sustras, lui Arseni Constantin.

În continuare, la 10 iulie 2014, în perioada de timp de la ora 00:00 până la ora 05:00, Paraico Artiom împreună cu Fugari Samir și minorul Roșca Nicolae, având același scop - al sustragerii bunurilor altei persoane, repartizând în prealabil între ei rolurile, s-au deplasat spre casa de locuit situată pe adresa: mun. xxxx, str. xxxxxx. Acolo, Fugari Samir și Roșca Nicolae sărind gardul au pătruns în casa de locuit ce aparține lui Neruh Serghei, iar Paraico Artiom a rămas în stradă pentru a-i preveni despre apariția cărorva persoane. Aflându-se la etajul 1 al casei de locuit, Fugari Samir împreună cu Roșca Nicolae au sustras o tabletă de model „iPAD MC984ZP/A” cu nr. IMEI 012667009814429 la preț de 11940,38 lei, un telefon de model „iPhone 4S” cu nr. IMEI 013051002223640 la preț de 19120,80 lei, telefonul mobil de model „Nokia 206” cu nr. IMEI 354126057291853, la preț de 1404,75 lei, din portmoneul soției aflat în geantă, bani în sumă de 2500 lei, și 50 dolari SUA, ce constituie suma de 702,38 lei, din portmoneul său - bani în sumă de 3400 lei, 400 de dolari SUA ce constituie suma de 5619 lei, 250 euro ce constituie suma de 4780,20 lei și 14700 ruble rusești ce constituie suma de 6692,28 lei, cheia cu telecomanda de la automobilul de model „Lexus LS460V cu n/î xxxxxx”. Apoi, Fugari Samir și cu minorul Roșca Nicolae au părăsit casa prin altă fereastră din bucătărie, folosindu-se de cheia cu telecomandă, au pătruns în automobilul de model „Lexus LS460V” cu n/î xxxxx, parcat în curtea casei, de unde bunuri materiale nu au sustras. Sărind gardul, Fugari Samir, Roșca Nicolae și Paraico Artiom, s-au ascuns de la locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții

vătămate, Neruh Serghei daune în proporții mari în sumă totală de 62214,72 lei.

Ulterior, Paraico Artiom a vândut telefonul mobil de model „iPhone 4S” sustras, lui Barbăroșie Ivan.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Paraico Artiom pe ambele episoade în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatului Paraico Artiom, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Paraico Artiom să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- la materialele cauzei nu a fost administrată nici o probă ce ar demonstra că Paraico Artiom ar fi avut un careva aport la săvârșirea infracțiunilor în care este învinuit, or, conform explicațiilor date în cadrul urmăririi penale, ultimul nici măcar nu s-a aflat la locul comiterii infracțiunilor și nici părțile vătămate, nici careva martori nu au văzut că inculpatul Paraico Artiom ar fi săvârșit infracțiunea de furt;

- partea acuzării își întemeiază învinuirea exclusiv pe declarațiile lui Roșca Nicolae și Fugari Samir, declarații ce urmează a fi apreciate de către instanța de judecată critic, deoarece în calitatea lor de bănuiți, învinuiți sau inculpați nu au fost și nu puteau fi preveniți pentru careva răspundere penală ce o poartă pentru darea declarațiilor false. Alte careva probe ce ar demonstra sustragerea sau participarea inculpatului Paraico Artiom la sustragere, la materialele cauzei nu sunt;

- în ședința primei instanțe la audierea inculpaților, atât Fugari Samir cât și Paraico Artiom au menționat că nu recunosc o parte din declarațiile date la etapa urmăririi penale, deoarece semnaturile de pe procesele verbale ale acțiunilor de urmărire penală nu le aparțin. Partea acuzării, reieșind din raționamentul că inculpații beneficiază de prezumția de nevinovăție, urma să demonstreze și să elimine toate dubiile în probarea învinuirii, fapt ce în opinia apărării nu s-a produs;

- procesul-verbal de ridicare a telefonului de model „iPhone” de la Barbaroșie Ivan, recipisa în care se regăsesc datele de identitate a lui Paraico Artiom, însuși inculpatul a menționat că a vândut acest telefon lui Barbaroșie Ivan, însă acest telefon nu l-a furat, dar l-a procurat, neștiind despre proveniența lui, fapt ce confirmă încă o dată că telefonul nu a fost sustras, nu a participat la sustragerea lui și nu a știut despre proveniența lui deoarece în recipisa eliberată lui Barbaroșie Ivan au fost indicate datele corect. Logic, în momentul în care știi că un bun este sustras, sau ai participat la sustragerea lui, nu indici careva date de identitate, pentru a nu fi descoperit;

- la faza urmăririi penale, Paraico Artiom a înaintat o cerere de fi audiat ca martor Esmanciuc Victor, care a susținut versiunea inculpatului Paraico Artiom precum că el a achitat 50 Euro cumpărătorului, pentru Paraico Artiom, ulterior conform datelor existente la materialele cauzei, Paraico Artiom a vândut telefonul lui Barbaroșie Ivan și a întors cei 50 Euro lui Esmanciuc Victor;

- în ce privește înregistrările video aflate la materialele cauzei, care în viziunea acuzării de stat ar demonstra faptul că inculpații s-ar fi aflat toți trei pe str. Ceachir nr. 15, însuși organul de urmărire penală indică locul unde ar fi avut loc sustragerea ca fiind str. Ialoveni și a avut loc la data de 20 iulie 2014 și nu la 10 iulie, data în care se pretinde că ar fi avut loc sustragerea bunurilor indicate în rechizitoriu. Astfel, nu este clar de unde, când, de către cine și de la cine au fost ridicate aceste înregistrări, or, Strada Ialoveni nu se află nici măcar în vecinătatea străzii Ceachir;

- în înregistrările video cercetate de către organul de urmărire penală și anexate la materialele cauzei penale este vizibil faptul că doar o persoană a urcat peste un oarecare gard din interior către exterior. Atât persoana care a încercat să sară gardul, cât și celelalte persoane pretinși făptuitori sunt imposibil de recunoscut datorită calității imaginilor. Acest mijloc material de probă nu putea fi pus la baza sentinței instanței de judecată, întrucât nu a fost vizualizat și cercetat în cadrul ședinței de judecată;

- la materialele cauzei, lipsește un careva act prin care ar fi fost evaluate cel puțin cu aproximație valoarea bunurilor sustrate în corespundere cu prețul de piață real, existent la data săvârșirii infracțiunii, iar valoarea bunurilor a fost stabilită exclusiv de către părțile vătămate;

- nici la etapa urmăririi penale, nici pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, nici una din părțile vătămate nu a înaintat nici o acțiune civilă, prin urmare, instanța de judecată neîntemeiat și ilegal a admis acțiunea civilă, care nu a fost depusă;

- potrivit proceselor-verbale de audiere a părților vătămate în ședințele de judecată, rezultă că Șișancov Oleg susține cererile de împăcare și nu are nici o pretenție față de nimeni, iar Neruh Serghei nu a solicitat măcar verbal încasarea a careva sume de bani.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută fără modificări sentința contestată.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul Paraico Artiom a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

La fel, prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea

acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că afirmațiile avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, menționând astfel că, prima instanță în sentința corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) și art. 186 alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal, luând în considerare probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a atestat că declarațiile inculpatului Paraico Artiom privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate, se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor, precum și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor de furt.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vinovăția inculpatului Paraico Artiom prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părților vătămate Șișancov Oleg, Neruh Serghei;
- declarațiile martorilor Arseni Constantin, Barbaroșie Ivan, Margarint Andrei;
- ordonanța privind efectuarea percheziției la domiciliu lui Arseni Constantin din 29 iulie 2014 și procesul-verbal de percheziție din 30 iulie 2014, în rezultat fiind depistat laptopul de model „Sony Vaio” sustras la 08 iulie 2014 (f.d. 45, 50, vol. II);
- procesul-verbal a recunoașterii obiectului după fotografie din 4 august 2014, prin care partea vătămată Șișancov Oleg recunoaște laptopul sustras (f.d. 57, vol. II);
- procesul-verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală din 31.07.2014 (f.d. 59, 64 vol. II);
- ordonanță de ridicare a obiectului și procesul-verbal de ridicare din 25 iulie 2014, prin care s-a constatat că de la Barbaroșa Ivan a fost ridicat telefonul mobil de model „iPhone 4S” și un fragment de hârtie în original cu inscripții (f.d.61, 62, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.07.2014 (f.d. 64, vol.I);

- ordonanță de recunoaștere și anexare a corpului delict la cauza penală (f.d. 66, vol. I);

- ordonanța de ridicare din 25.07.2014, prin care au fost ridicate înregistrările video de la CC „Fidesco” pe suport electronic și procesul-verbal de examinare a obiectului (f.d. 73-77, vol.I);

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 05.08.2014 a recipisei cu inscripția: *”Eu, Fugari Samir am dăruit iPad persoanei Margarint Andrei.... sunt responsabil că acesta nu va avea probleme cu ipadul dat, 10 iulie 2014, ora 09.20”* și a înregistrărilor audio de pe telefonul lui Margarint Andrei (f.d. 9, 10, vol. III);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.08.2014 a recipisei în original (f.d.13, vol. III);

- procesul-verbal al examinării înregistrărilor audio din 06.08.2014 și ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală (f.d. 13,14, vol. III);

- procesele-verbale de reconstituire a faptei din 28.07.2014 și din 09.09.2014 (f.d. 117, 120 vol. III);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.08.2014 a descifrărilor telefonice de la SA „Orange”, care stabilește legătura prin apelurile telefonice între învinuiții Paraico Artiom, Fugari Samir și Roșca Nicolae, ce demonstrează faptul că toți învinuiții au participat la infracțiunile din data de 8 iulie 2014 și 10 iulie 2014 (f.d. 104, vol. III);

- procesul-verbal al examinării obiectului și ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delict la cauza penală a cheii cu telecomandă de la automobilul de model „Lexus LS460L” cu n/î xxxxx (f.d. 128-129, vol. III);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13.07.2014 (f.d. 10, vol. I-cauza penală nr. 2014421391);

- raportul de expertiză dactiloscopică nr. 6608 din 13.07.2014, din care rezultă că urmele ridicate în cadrul cercetării la fața locului din casa de locuit de pe str. xxxxxx, mun. Chișinău a fost creată de degetul mijlociu al mâinii stângi a lui Roșca Nicolae (f.d. 26, vol. I - cauza penală nr. 2014421391).

Instanța de apel a indicat că în acțiunile inculpatului Paraico Artiom este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de furt, or, deși în ședința de judecată, inculpatul Paraico Artiom a negat categoric săvârșirea faptelor incriminate, în sensul dat, instanța de apel a considerat afirmațiile date declarative și le-a apreciat critic, în contextul în care, la caz, faptul comiterii faptelor incriminate lui Paraico Artiom, se confirmă integral prin declarațiile inculpaților Fugari Samir și Roșca Nicolae, care în cadrul urmăririi penale au relatat că anume Paraico Artiom rămânea în stradă pentru a-i preveni pe Fugari Samir și Roșca Nicolae despre apariția cărorva persoane, atunci când ultimii sustrăgeau pe ascuns și ilegal bunuri din domiciliile părților vătămate.

La fel, instanța de apel a atestat că cele relatate în cadrul urmăririi penale de către inculpații Fugari Samir și Roșca Nicolae, se confirmă și prin procesele-verbale de reconstituire a faptei din 28.07.2014 și din 09.09.2014, prin care ultimii au descris detaliat toate acțiunile sale de pătrundere în domiciliul părții vătămate în scopul sustragerii careva bunuri.

Instanța de apel a remarcat că deși inculpații Fugari Samir și Roșca Nicolae au recunoscut faptele incriminate în cadrul urmăririi penale, aceștia deja în ședința primei instanțe, au negat categoric cele incriminate de acuzatorul de stat, iar nerecunoașterea celor incriminate, în opinia instanței de apel constituie o metodă de apărare, fără a avea un suport probatoriu.

Cu referire la bunurile sustrate de la partea vătămată Neruh Serghei din data de 10 iulie 2014, instanța de apel a indicat că învinuirea adusă inculpatului Paraico Artiom este dovedită prin declarațiile martorului Margarint Andrei, care fiind audiat în prima instanță, a relatat că, activând în calitate de taxist, în anul 2014, pe 10 iulie, era prin zona sectorului Centru și a luat o comandă. A ieșit Samir și i-a spus destinația unde pleacă - or. Ștefan Vodă. El, ca taximetrist, i-a spus prețul, iar Samir a acceptat și au plecat. Când au ajuns înapoi la Chișinău, Samir i-a spus că nu are cu ce să-i achite, i-a propus un Ipad, de culoare sură, i l-a lăsat garant, ca seara sau a doua zi să-i aducă banii. Samir chiar i-a dat și o recipisă. Ipad-ul ulterior l-a vândut la piața din str. Calea Basarabiei cu 100 euro.

Instanța de apel a menționat că cele declarate de martorul Margarint Andrei, coroborează cu acțiunea procesuală penală de ridicare din 05.08.2014 a recipisei cu inscripția: *”Eu, Fugari Samir am dăruit iPad persoanei Margarint Andrei... sunt responsabil că acesta nu va avea probleme cu ipadul dat, 10 iulie 2014, ora 09.20”* și a înregistrărilor audio de pe telefonul lui Margarint Andrei.

Instanța de apel a reținut ca probă și procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.08.2014 a descifrărilor telefonice de la SA „Orange”, care stabilește legătura prin apelurile telefonice între învinuiții Paraico Artiom, Fugari Samir și Roșca Nicolae, ce demonstrează faptul că toți învinuiții au participat la infracțiunile din data de 8 iulie 2014 și 10 iulie 2014, fapt ce denotă cert că învinuirea adusă lui Paraico Artiom, se întemeiază pe probe pertinente și concludente care coroborează între ele.

Instanța de apel a respins afirmațiile avocatului precum că acuzatorul de stat nu a prezentat probe directe ce ar confirma că inculpatul Paraico Artiom a comis infracțiunile, or, din materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, a constatat că Fugari Samir și Roșca Nicolae au indicat direct la Paraico Artiom ca persoană care rămânea în stradă pentru a-i preveni pentru o eventuală apariție a persoanelor străine, iar acestea afirmații coroborează cu probele scrise și cercetate în ședința de judecată.

Cu referire la faptul că, în ședința primei instanțe la etapa audierii inculpaților, atât Fugari Samir cât și Paraico Artiom au menționat că nu recunosc o

parte din declarațiile date la etapa urmăririi penale, deoarece semnăturile de pe procesele- verbale ale acțiunilor de urmărire penală nu le aparțin, instanța de apel a considerat această critică ca declarativă, notând că aceștia la etapa dată de audiere au fost asistați de apărători, cu atât mai mult, la materialele cauzei nu sunt careva plângeri din partea inculpaților cu privire la preținsele falsificări de semnătură.

La fel, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiată afirmația apărătorului precum că, din înregistrările video cercetate de către organul de urmărire penală și anexate la materialele cauzei penale este vizibil faptul că doar o persoană a urcat peste un oarecare gard, or, faptul că toate trei persoane la caz, au participat la comiterea infracțiunii de furt, se confirmă prin probele cercetate în ședința de judecată care coroborează cu înregistrările video.

Cu referire la faptul invocat de avocat în cererea de apel, precum că Șișancov Oleg a susținut cererile de împăcare și nu are nici o pretenție față de nimeni, instanța de apel a indicat că e neîntemeiat, în contextul în care, instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor părții vătămate Șișancov Oleg, date în ședința de judecată, rezultă că aceasta a susținut cererea de împăcare cu Roșca Nicolae, iar faptul invocat de partea vătămată că a iertat toți băieții și nu are pretenții față de aceștia, nu constituie temei de eliberare a lui Paraico Artiom de răspundere penală pentru faptele comise.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a conchis că prima instanță la individualizarea, stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Paraico Artiom, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat, totodată, acesta nu este încadarat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are persoane la întreținere, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante.

Astfel, din analiza circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, instanța de apel a constatat că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 6 luni, pentru fiecare infracțiune în parte, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare.

Totodată, instanța de apel a reținut că prin sentința Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 04.03.2016, Paraico Artiom a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal la 9 ani închisoare, iar prin încheierea Judecătoriai Orhei din 23.02.2017, în temeiul art. 13 Legea nr. 210 privind

amnistia, termenul de pedeapsă sub formă de închisoare în partea neexecutată a fost redus cu 1 an 10 luni 27 zile.

Astfel, în termenul pedepsei stabilite, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, a fost inclusă parțial durata pedepsei executate, stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04.03.2016 și încheierea judecătoriei Orhei din 23 februarie 2017, stabilindu-i definitiv lui Paraico Artiom o pedeapsă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a considerat că prima instanță justificat a dispus încasarea în mod solidar, din contul inculpatului Paraico Artiom, Roșca Nicolae și Fugari Samir în beneficiul părții vătămate Neruh Serghei a prejudiciului material în sumă de 62614, 72 lei, or, anume acest prejudiciul a fost cauzat prin infracțiune.

De asemenea, instanța de apel a considerat neveridică afirmația apărătorului precum că, Neruh Serghei nu a solicitat încasarea a careva sume de bani, or, partea vătămată, fiind audiată în cadrul urmăririi penale, totodată, fiind recunoscută în calitate de parte civilă, a declarat că prejudiciul cauzat prin infracțiune este considerabil, iar în cadrul cercetării judecătorești, Neruh Serghei a menționat că susține declarațiile date anterior și susține pretențiile care le-a avut, fapt ce denotă că, prima instanță justificat a dispus încasarea prejudiciului din contul inculpaților.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatului Paraico Artiom, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Paraico Artiom, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În argumentarea recursului, recurentul invocă aceleași argumente invocate în cererea de apel descrise la pct. 2 a prezentei decizii și că:

- instanțele de judecată au adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției adoptate lipsește, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- există o cauză de înlăturare a răspunderii penale;

- instanțele de judecată nu au examinat în ansamblu nici una din probele prezente la materialele cauzei, nu au stabilit coroborarea dintre acestea și nu au explicat în baza căror probe și circumstanțe au adoptat și menținut sentința de condamnare;

- nu a fost stabilită corect starea de fapt și de drept, precum și stabilirea și cumularea pedepselor;

- nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de către apărare la etapa dezbaterilor judiciare;

- nu a fost luat în calcul că termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat, fapt ce în temeiul art. 16, 53, 60 Cod penal, în coroborare cu art.

275, 285, 332, 391 Cod de procedură penală, duce la liberarea inculpatului de răspundere penală și încetarea procesului penal în ședința de judecată;

- infracțiunile de care se învinuiește Paraico Artiom au fost comise la 08 și 10 iulie 2014, iar termenul în interiorul căruia inculpatul putea fi recunoscut vinovat și condamnat printr-o hotărâre definitivă era până la 10 iulie 2019, însă instanța de apel nu a luat în considerare acest fapt și a condamnat o persoană peste 6 ani și 2 luni din momentul când se pretinde că infracțiunea a fost comisă, ce contravine prevederilor art. 16, în coroborare cu art. 53, 60 Cod penal.

5. La recursul ordinar declarat, având ca temei art. 431 alin. (1) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, pledând pentru admisibilitatea acestuia, din motiv că a fost omis de instanța de apel aspectul privind intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în prezenta speță.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Colegiul penal lărgit menționează că recurentul drept temeiuri pentru declararea recursului indică prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, sub aspectele că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care

se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt și că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, prevăzută de art. 60 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată, sub aspectul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, corect a menținut soluția primei instanțe prin care a fost constatată vinovăția inculpatului Paraico Artiom în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal pe ambele episoade din 08.07.2014 și 10.07.2014, aceasta fiind dovedită prin cumulul de probe administrat la urmărirea penală și cercetat de prima instanță, verificat de instanța de apel, analizat și apreciat corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, însă instanța de apel nu a ținut cont de intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Colegiul penal lărgit notează că din materialele cauzei, din Rechizitoriu (f.d. 172-174, vol. III), ordonanța de modificare a învinuirii (f.d. 180, 181 vol. VI) și fapta constatată în sentința primei instanțe (f.d. 2-3, vol. VII), rezultă că Paraico Artiom a fost recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în două episoade comise la 08.07.2014 și 10.07.2014.

De asemenea, Colegiul penal lărgit indică că infracțiunile de comiterea cărora a fost recunoscut vinovat și condamnat Paraico Artiom prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Totodată, conform dispozițiilor art. 60 alin. (3), (4) Cod penal, în cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat. *Prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.*

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că inculpatul Paraico Artiom prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 martie 2016, a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, infracțiune ce potrivit acestei sentințe a fost comisă la 25 aprilie 2015.

Prin urmare, se atestă că în speță prescripția de tragere la răspundere penală a inculpatului Paraico Artiom, ce inițial a curs de la 10 iulie 2014 a fost întreruptă,

prin săvârșirea de către Paraico Artiom la 25 aprilie 2015 a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, or sancțiunea acesteia prevede posibilitatea aplicării pedepsei cu închisoarea de la 8 la 10 ani, adică pe un termen mai mare de 2 ani și are ca efect întreruperea curgerii prescripției de tragere la răspundere penală în prezenta speță. Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit consideră că în speță calcularea curgerii termenului de prescripție începe din data de 25 aprilie 2015.

Colegiul penal lărgit constată că termenul de prescripție de tragere la răspundere penală de 5 ani în prezenta speță, a curs din 25 aprilie 2015 și a expirat la 25 aprilie 2020, iar decizia instanței de apel a fost pronunțată la 23 septembrie 2020, deja după expirarea termenului de prescripție.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a omis să verifice chestiunea privind intervenirea în speță a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, contrar prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3), 409 alin. (2) Cod de procedură penală, fapt ce afectează soluția primei instanțe și a instanței de apel în partea stabilirii pedepselor și aplicării art. 84 alin. (1), (4) Cod penal și determină incidența în prezenta speță a temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, sub aspectul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, și anume a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi admis, casate sentința primei instanțe și decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepselor și aplicării art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, rejudecată cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, conform prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, de liberare de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în rest a fi menținute hotărârile atacate ca legale și întemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3), 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Bargan Alexandru în numele inculpatului Paraico Artiom, casează parțial sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 10 ianuarie 2019 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Paraico Artiom Xxxxx** în partea stabilirii pedepselor și aplicării art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, rejudecă cauza în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Paraico Artiom Xxxxxx recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (episod din 08.07.2014) și art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (episod din 10.07.2014), se liberează de pedepsele stabilite în legătură cu expirarea termenului de prescripție, conform prevederilor art. 60 Cod penal.

Paraico Artiom Xxxxx nu urmează a fi eliberat din penitenciar, deoarece are de executat pedeapsa penală în baza sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 04 martie 2016.

În rest se mențin hotărârile atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 aprilie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion